

**בעניין**

**מדינת ישראל**

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)  
שד' פל ים 15 א חיפה  
טלפון: 0733921476  
0733921478/048634011

פקסימיליה:

**המבקשת**

**נגד**

**מרדכי אלון, ת.ז.**

דירה 1, בנימינה גבעת עדה

**המשיב**

## **בקשה דחופה למתן צו מניעה זמני במעמד צד אחד**

1. מדינת ישראל (להלן: "המבקשת" או "המדינה"), מבקשת מבית המשפט הנכבד להוציא צו מניעה זמני במעמד צד אחד האוסר על מרדכי אלון, ת.ז. ו/או על "פעם שלישית" - בית מכירות פומביות ו/או מי מטעמם (יכוננו למען הנוחיות: "המשיבה") למכור את טופס ההסדר בין מפקד צה"ל באזור כפר ויתקין ומפקד כוחות האצ"ל באזור כפר ויתקין מיום 22.6.1948 (להלן: "טופס ההסדר" או "המסמך") במכירה פומבית הצפויה להיערך **מחר ביום 4.12.2019 בשעה 19:00**, בבית המכירות "פעם שלישית" בבנימינה, הכל כמפורט להלן.
2. עוד מבוקש כי בית המשפט יוציא צו המורה למשיבה או למי מטעמה להעביר את טופס ההסדר לבדיקה, כמפורט להלן, של הצוות המקצועי מטעם המבקשת, על מנת לוודא כי אכן מדובר במסמך המקורי, כהצהרת המשיבה באתר האינטרנט בו מפרסמת ובדף הפייסבוק שלה. דהיינו: חומר ארכיוני ממלכתי וכן, ככל שיתברר כי מדובר בחומר ארכיוני ממלכתי, נבקש הפקדתו לצמיתות בארכיון המדינה/צה"ל. יצוין כי בארכיון צה"ל מצוי צילום של המסמך שהופקד בעבר על ידי דן אבן, החתום על טופס ההסדר.
3. בתמצית, טופס ההסדר נוצר על רקע "פרשת אלטלנה" ההיסטורית בשנת 1948, עליה דובר וידובר. חתומים על טופס ההסדר אל"מ דן אפשטיין (לימים דן אבן מפקד חטיבת אלכסנדרוני) שהיה מפקד כוחות צה"ל באזור כפר ויתקין ויעקב וינירסקי (לימים יעקב מרידור) שהיה מפקד כוחות האצ"ל באזור כפר ויתקין.
4. לפי הכתוב באתר בו מפרסמת המשיבה וכן בדף הפייסבוק של המשיבה מדובר במסמך מקורי. ככל שאכן מדובר במסמך האותנטי, כהצהרת המשיבה, הרי שמדובר במסמך ששייך למדינת ישראל והוא רכוש הציבור.

5. המסמך נחזה להיות מסמך מדינה ולפיכך הבעלות בו מסורה למדינת ישראל, ולמדינה עילה קניינית להשבתו לחזקתה. מדובר במסמך בעל חשיבות ציבורית, שנוצר במהלך הפעילות השוטפת של צה"ל, וכן על ידי אישים בכירים במוסדותיה הממלכתיים של מדינת ישראל. לפיכך, מדובר בחומר צבאי ומדיני, המהווה רכוש מדינת ישראל וצה"ל, ומקומו בארכיון המדינה או בארכיון צה"ל ומערכת הביטחון, הפועל כשלוחה של ארכיון המדינה.

6. יצוין כי לא ניתן לבצע בלוח הזמנים הקיים עד למכירה הפומבית מחר בדיקה מעמיקה של טופס ההסדר, ללא קבלת המסמך לידינו.

7. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו את הצווים הבאים, שיוור למשיבה או מי מטעמה:

(1) לבטל את מכירת טופס ההסדר ובכלל זה לאסור על המשיבה או מי מטעמה לערוך כל דיספוזיציה במסמך ההיסטורי, לאסור את מכירתו או העברתו לידי צד ג', ולאסור את הוצאתו מגבולות המדינה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, עד להכרעה סופית בתובענה. בהקשר זה יצוין כי הובא לידיעתנו שגורם מחוץ לגבולות המדינה מתעניין ברכישת המסמך.

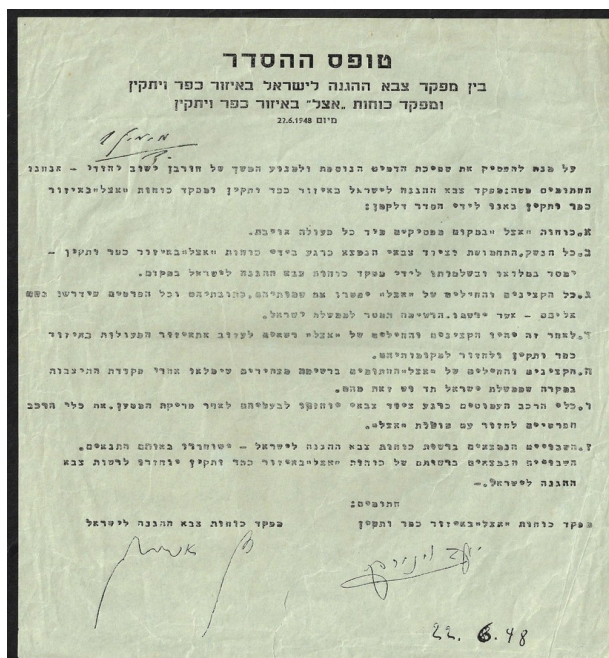
(2) להעביר את המסמך לעיון המבקשת. זאת, על מנת שהמבקשת תוכל לאחר בדיקה מעמיקה לעמוד על טיבו ומהותו של המסמך ולברר האם מדובר בחומר ארכיוני שיש להפקיד בארכיון המדינה/צה"ל.

(3) למסור למבקשת את זהות מוכרי טופס ההסדר/מחזיקי טופס ההסדר, על מנת לצרפם לבקשה ולתובענה העיקרית.

### ואלה נימוקי הבקשה:

#### א. תמצית הדברים

8. כאמור לעיל, טופס ההסדר מוצע למכירה במכירה פומבית על ידי המשיבה שתתקיים מחר ביום 4.12.19 בשעה 19:00, לכל המרבה במחיר. ממידע שהובא לידיעתנו, ניתנה הצעה מאת תושב חוץ וקיימת סבירות כי המסמך יימכר ויצא את גבולות המדינה. המבקשת איננה יודעת את זהות מוכר הפריט או המחזיק בו. מחיר התחלתי של המסמך באתר באמצעותו מפרסמת המשיבה הינו \$2,400. וכעת מחירו עומד על \$2,600.



## העתק צילומי של טופס ההסדר, כמופיע באתר האינטרנט של המשיבה, מצורף בזאת ומסומן א

9. טופס ההסדר אינו רכוש פרטי של מאן דהוא, והגם שהמבקשת אינה יודעת את זהות מוכרי/ מחזיקי המסמך, אין למשיבה זכות לפעול למכירתו בשוק החופשי, תוך השאת רווחים לעצמה ולמוכרים, ותוך פגיעה בזכות המדינה לשמר בידיה את קניינה הגשמי והרוחני, לשם תיעוד העבר ולמען הדורות הבאים.

10. המסמך ההיסטורי הינו רכושה וקניינה של מדינת ישראל ובכלל זה של צבא ההגנה לישראל. המסמך מהווה, בין היתר, "חומר ארכיוני" כהגדרתו בחוק הארכיונים, אשר יש להפקידו בארכיון המדינה על פי דין או באחת משלוחותיו, לרבות ארכיון צה"ל ומשרד הביטחון. הכל כפי שיפורט להלן.

## ב. העובדות

11. ארכיון מדינת ישראל או ארכיון המדינה (להלן: "ארכיון המדינה"); עד לשנת 2011 כונה גנזך המדינה), הוא הארכיון הממלכתי של מדינת ישראל, אשר נמצא במשרד ראש הממשלה. אוספי הארכיון מהווים אבן שואבת למחקר ומשמשים את חוקרי תולדות היישוב ומדינת ישראל. ארכיון המדינה פועל מכוח חוק הארכיונים אשר בהתאם לאמור בדברי ההסבר להצעת החוק: **"חוק זה בא להסדיר את מעמדו של ארכיון המדינה... וכן לקבוע הוראות בכל הנוגע לשמירת חומר ארכיוני בעל ערך במוסדות המדינה, ברשויות המקומיות וברשות הפרט"** (הצ"ח 129, התשי"ב 1952 בעמ' 316).

12. ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון, פועל כשלוחה של ארכיון המדינה וכפוף מקצועית לגנת המדינה. צבא ההגנה לישראל מהווה חלק מזרועותיה של הרשות המבצעת והוא "מוסד ממוסדות המדינה", כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הארכיונים.

13. המשיבה, "פעם שלישית" בית מכירות פומביות, היא בית מכירות פומביות, הממוקם בבנימינה.

14. יצוין כי בשלב זה לא ידוע למבקשת מי הם מוכרי/מחזיקי טופס ההסדר אשר התקשרו עם המשיבה על מנת שתמכור את טופס ההסדר או שמא המשיבה עצמה היא המחזיקה בטופס ההסדר ומטעם זה לא ניתן לצרפם כצד להליך בעת הנוכחית. עם זאת, אין באמור כדי לסכל את מתן צו המניעה המבוקש, לנוכח החשש הממשי מהיעלמות טופס ההסדר מהזירה הציבורית לידיים פרטיות, במתכונת שהוחזק "מתחת לרדאר" בעשרות השנים האחרונות.

15. יצוין כי מתיאור המסמך באתר האינטרנט של המשיבה וכהצהרתה עולה כי מדובר במסמך היסטורי ממלכתי מקורי המהווה את רכוש המדינה, דבר זה הוא שהופך את הפריט לבעל ערך לאספנים ומשיא לו את ערכו ואין צורך להכביר במילים. המסמך נערך על ידי מי שניהנו בתפקיד ממלכתי בכוחות צה"ל וכן בארגון אצ"ל.

16. ביום 1.12.19, הובא לראשונה לידיעת ארכיון המדינה, כי המסמך ההיסטורי מוצע למכירה פומבית באמצעות המשיבה. יודגש, כי עובר לכך, לא היה ידוע לגורם הממשלתי הרלוונטי האמון על יישום חוק הארכיונים על דבר המצא המסמך ההיסטורי בידיים פרטיות או כי המסמך הוצא מחזקת צה"ל והמדינה שלא כדון, או כי יש כוונה למכרו.

17. בעקבות האמור החליטה מדינת ישראל לפתוח בהליך דנן על מנת להגן על קניין המדינה ולהבטיח כי נכסי המדינה וצה"ל יישארו בידי הציבור, כי לא יוצעו ברבים לכל המרבה במחיר, ולא יוצאו משטח המדינה ללא הסכמתה.

### ג. התשתית המשפטית

1.ג. טופס ההסדר מושא הבקשה עולה כדי "חומר ארכיוני" של מוסדות ממלכתיים

18. המסמך ההיסטורי נוצר בידי גורמים בצה"ל והאצ"ל והינו רכוש של מדינת ישראל וקניינה.

19. על-פני הדברים, ובהתאם לטענות המשיבה באתר האינטרנט שלה, מדובר במסמך היסטורי **מקורי**, וככזה הינו בעל ערך חד-פעמי, אשר לא ניתן לאומדו. המסמך חובר על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור כפר ויתקין ועל ידי מפקד כוחות האצ"ל באזור כפר ויתקין והמסמך שייך לצה"ל ולמדינה.

20. ציטטה מאתר האינטרנט בידיספיריט, הפורטל שמפרסם את דבר המכירה, מטעם המשיבה וכן מעמוד הפייסבוק של המשיבה:

"מסמך היסטורי: הסכם הכניעה בפרשת אלטלנה שנחתם ב-22 ביוני 1948 בין צה"ל ללוחמי האצ"ל, שהתבצרו בכפר ויתקין לאחר פיצוץ אוניית הנשק אלטלנה מול חופי תל אביב

אלטלנה הייתה אונייה שנרכשה על ידי האצ"ל בקיץ 1947 והפליגה לישראל כחודש לאחר הקמת המדינה. על סיפונה היו כ-1000 עולים, נשק רב וציוד רפואי. עם הגעת האונייה לישראל, כשלו כל נסיונות המשא ומתן בין הנהגת האצ"ל בראשות מנחם בגין, לבין הנהגת המדינה בדרישה שהנשק יועבר לידי צה"ל. ב-20 ביוני הגיעה אלטלנה אל מול חוף כפר ויתקין ואנשי האצ"ל ניסו לפרוק את הנשק שעל סיפונה, האונייה כותרה בידי כוחות צה"ל ובין הצדדים פרצו חילופי אש. אלטלנה נמלטה דרומה לכיוון תל אביב. לוחמי האצ"ל הסתתרו בכפר ויתקין והיו תחת מצור. ב-22 ביוני, יום חתימת ההסכם, התחדשו חילופי האש בין צה"ל לבין האצ"ל בכפר ויתקין. באותו היום פגע פגז של צה"ל באוניית אלטלנה מול חופי תל אביב. שישה עשר לוחמי אצ"ל ושלושה לוחמי צה"ל מצאו את מותם. טופס ההסדר בין מפקד צבא ההגנה לישראל באזור כפר ויתקין, אלוף משנה דן אפשטיין (לימים אלוף דן אבן מפקדה של חטיבת אלכסנדרוני) לבין מפקד כוחות האצ"ל באיזור כפר ויתקין יעקב וינירסקי (לימים יעקב מרידור מפקד האצ"ל ושר בממשלות בגין), 27 ביוני 1948. המסמך מסכם על הפסקת פעילות עוינת בין שני הגופים, מסירת כלי הנשק של האצ"ל לצה"ל, שחרור שבויי האצ"ל המוחזקים בידי צה"ל ועוד. העתק של המסמך מופיע בספרייה הלאומית תחת הכותרת "הסדר אצ"ל - צה"ל בפרשת אלטלנה". המסמך מקורי. ניתן להבחין שחתימותיהם של דן אפשטיין ויעקב וינירסקי חרצו את הנייר בצידו השני. קרע בחלק התחתון של המסמך" (ההדגשה שלי, ע.ש.).

מצ"ב העתק מדף הפייסבוק ומאתר האינטרנט בו מפרסמת המשיבה ומסומן "ב" 21. סעיף 1 (סעיף ההגדרות), בחוק הארכיונים קובע מהו חומר ארכיוני.

"חומר ארכיוני" – כל כתב על גבי נייר או על גבי חומר אחר וכל תרשים, דיאגרמה, מפה, ציור, תו, תיק, תצלום, סרט, תקליט וכיוצא באלה-

- 1) המצויים ברשותו של מוסד ממוסדות המדינה או של רשות מקומית להוציא חומר שאין לו ערך של מקור;
- 2) המצויים בכל מקום שהוא ושיש בהם עניין לחקר העבר, העם, המדינה או החברה, או שהם קשורים לזכרם או לפעולתם של אנשי שם;

22. טופס ההסדר מושא הבקשה מהווה "חומר ארכיוני" כמשמעותו בחוק, כפי שיוצג להלן:

23. דרישת הכתב: המסמך נכתב על גבי נייר ולפיכך עומר בהגדרה הטכנית שבחוק.

24. המסמך נכלל לפחות באחת החלופות של סעיף ההגדרות דלעיל והינו עונה על ההגדרה של "חומר ארכיוני". אין חולק כי יש עניין במסמך לחקר העבר, העם המדינה והחברה וכי המסמך קשור לזכרם או לפעולתם של אנשי שם. המסמך נוצר על ידי גורמים מארגון

צה"ל ומארגון האצ"ל, דהיינו מוסד מדינתי והינו מפרשה היסטורית מוכרת בתולדות עם ישראל. יצוין עוד כי ארגון האצ"ל הוטמע בצה"ל. לכל הפחות ניתן לראות את האצ"ל כ"מוסד ממלכתי שקדם להקמת מדינת ישראל" (בהתאם להגדרה בסעיף 4(א) לחוק הארכיונים), שהלוא הארגון שימש למעשה כחלק מהצבא של "המדינה שבדרך". למותר לציין, כי צה"ל מהווה חלק מזרועותיה של הרשות המבצעת ובהתאם גם נחשב כ"מוסד ממוסדות המדינה" לצורך חוק הארכיונים. למסמך יש ערך של מקור, כפי שמצהירה המשיבה עצמה.

25. לנוכח המתואר עולה, **שטופס ההסדר מושא הבקשה, עונה על הגדרת "חומר ארכיוני" של מוסד מדינה.**

ג.2. חובת ההפקדה בארכיון המדינה של "חומר ארכיוני"

26. סעיף 4 לחוק הארכיונים קובע כי קיימת חובה להפקיד בארכיון המדינה כל חומר ארכיוני של מוסדות ממלכתיים שקדמו להקמת מדינת ישראל וכן כל חומר ארכיוני של מוסד ממוסדות המדינה:

(א) בגנזך יופקד כל חומר ארכיוני של מוסדות ממלכתיים שקדמו להקמת מדינת ישראל, וכל חומר ארכיוני של מוסד ממוסדות המדינה או של רשות מקומית שנפסק קיומם ואין מוסד אחר יורש את מקומם, וכל חומר אחר של מוסד ממוסדות המדינה או של רשות מקומית שאינו צריך שימוש עוד ושלא ניתן לבערו לפי התקנות, או שאין בדעתם של המוסד או של הרשות המקומית לבערו אף שניתן לבערו לפי התקנות.

(ב) הגנזך יורש את כל חומר ארכיוני.

(ג) כל חומר ארכיוני שהועמד לרשותו של הגנזך, אף אם לא הועבר אליו – יראוהו כמופקד בגנזך.

27. הפקדת חומר ארכיוני בארכיון המדינה או באחת משלוחותיו נועדה להבטיח כי המדינה, כנאמן הציבור, תשמור על המסמך לצמיתות ולטובת הדורות הבאים, ותבטיח את זכות העיון והמחקר בו לציבור כולו. דבר זה לא ניתן להבטיח כל עוד מוחזק המסמך בידי ידיים פרטיות עלומות. לארכיון המדינה או שלוחותיו התנאים המקצועיים הטובים ביותר לשימור המסמך לדורות הבאים ולהצגתו לציבור כולו. זו גם הייתה כוונת המחוקק כפי שעולה מתזכיר חוק הארכיונים מיום 22.4.1951: "ג. מטרת החוק: חומר ארכיוני הוא נכס לאומי יקר שמן הראוי לשמור עליו לשם מטרת מדעיות".

28. החוק נוקט בלשון סבילה "בגנזך יופקד כל חומר ארכיוני". מכאן, שמצד אחד חובת ההפקדה לא מוטלת על מאן דהוא, אולם מצד שני ניתן לומר שהחובה חלה לגבי כל מי

שמחזיק בחומר ארכיוני, בין אם הוא מוסד המדינה עצמו ובין אם הוא גורם אחר שהמסמך מצוי בידו. דהיינו, חובת ההפקדה מיוחסת למסמך ולא למחזיק בו.

29. יתרה מכך, על אף שלשון חוק הארכיונים בנוגע לחובת ההפקדה היא סבילה, הרי שהלכה למעשה נתמכת חובת ההפקדה בשורה של הוראות חוק המבקשות למנוע את זליגתו של חומר ארכיוני ממלכתי מרשות המדינה ואף קובעות סנקציות על המפר איסור זה. בתוך כך יוזכרו סעיף 77 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, הקובע כי הוצאת רכוש צבאי מרשות הצבא מהווה עבירה פלילית; פקודת מטכ"ל 33.0149 הקובעת כי הבעלות בזכות היוצרים של יצירות שנעשו על ידי חיילים היא של משרד הביטחון וצה"ל; וסעיף 267 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 הקובע הוראה דומה לזו שבסעיף 77 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

30. יוזכר בהקשר זה, כי חוק הארכיונים עצמו כולל רשימת איסורים שתכליתם שמירה על החומר הארכיוני, ובתוך כך: איסור על ביעור חומר ארכיוני שלא בהתאם לחוק; ואיסור על הוצאת חומר ארכיוני מישראל שלא בהתאם לתנאים שבחוק. הוראות אלו חלות גם על חומר ארכיוני ברשות הפרט.

31. לסיכום עניין זה, לשיטת המבקשת, טופס ההסדר עולה כדי חומר ארכיוני ממלכתי, אשר חייב להיות מופקד בארכיון המדינה או בארכיון צה"ל (ארכיון צה"ל מהווה שלוחה של ארכיון המדינה והוא הוסמך להחזיק במסמכים של צה"ל).

32. זאת ועוד, מכירת המסמך בנסיבות העניין מהווה "עשיית עושר ולא במשפט". זאת, שכן מדובר בהפקת רווחים מסחריים ממסמכים שיש בהם ערך לאומי וציבורי והם רכוש וקניינה של המדינה. יובהר, כי מכוח עילה זו, אין צורך כי למדינה ייגרם חסרון כס או כי הרווח הסב נזק למדינה, אלא די בכך כי מקור הרווח נעוץ בזכותה של המדינה על קניינה (ראו לעניין זה: ד"נ 20/82 **אדרס חמרי בנין בע"מ נ' הרלו אנד גונ'ס ג.מ.ב.** ה, פ"ד מ"ב (1) 221, 272 (1988); ע"א 442/85 **זוהר נ' מעבדות טרבונל בע"מ**, פ"ד מד(3) 661, 691 (1993); ע"א 290/80 **ש.ג.מ. חניונים בע"מ נ' מדינת ישראל** פ"ד לז(2) 633, פס' 6 לפסק דינו של השופט אור (1983); דניאל פרידמן **דיני עשיית עושר ולא במשפט** כרך א' בעמ' 87-88 (מהדורה שנייה, אבירם הוצאה לאור בע"מ, 1998).

#### ד. התקיימות התנאים להענקת סעד זמני

33. **מאזן הנוחות.** הנזק שייגרם לציבור ממכירת המסמך ההיסטורי או מהוצאתו אל מחוץ לגבולות המדינה הינו **בלתי הפיך** ולא ניתן לאמוד את שיעורו. לעומת זאת, למשיבה לא ייגרם כל נזק מעיכוב המכירה הפומבית של טופס ההסדר, וככל שייגרם לה נזק כלשהוא

הרי שמדובר בנזק בר פיצוי הבטל בשישים ביחס לנזק העלול להיגרם למדינה ולאינטרס הציבור אם לא יוענק למדינה הסעד המבוקש בבקשה דנן.

34. יתרה מכך, מכירת המסמך עלולה אף לעלות כדי "מעשה עשוי", שיסכל את תביעת המדינה לממש את זכויותיה על פי כל דין (ראו לעניין זה: [בר"מ 8777/06 מפעלי תחנות בע"מ נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה טבריה](#), פסקאות 9-11 לפסק הדין (פורסם בנבו, 19.11.2006); [בש"א 20484/07 מתתיהו שיפר נ' ח'דור שרותי רכב בע"מ](#) פסקה 8 לפסק הדין (פורסם בנבו, 22.04.2008); וכן [עע"מ 9347/09 י.ד. ברזאני בע"מ נ' קל-בנין בע"מ](#), פסקה 7 לפסק הדין (פורסם בנבו, 13.12.2009) - שם נקבע כי אינטרס ציבורי חשוב גובר על אינטרס כלכלי גרידא גם אם מדובר בסכומים גבוהים).

35. לא למותר לציין, כי למאזן הנזק הפוטנציאלי יש להוסיף את הטענה לפיה אי-מתן הצו המבוקש עלול להיות בעל השלכות רוחב חמורות, באשר הוא עשוי לשלוח מסר שלילי לעובדי מדינה או ליורשיהם וקרובי משפחתם של פקידים בכירים ונבחרי ציבור (ככל שאלה מחזיקים בידיהם מסמכים היסטוריים צבאיים או ממלכתיים אחרים), אשר עשויים לראות באי-מתן הצו משום היתר מכללא לסחור בהם או לא להשיבם לידי המדינה לשמירתם עבור הדורות הבאים.

36. **סיכויי התובענה.** כפי שהוסבר לעיל המסמכים ההיסטוריים אינם רכוש פרטי של מאן דהוא, אלא שייכים למדינת ישראל ולצה"ל, והינם קניינה. ברור כי לא ניתן לאפשר מכירתם בשוק החופשי, ומכאן כי סיכויי התובענה העיקרית להתקבל הינם גבוהים ביותר.

37. הבקשה דנן מוגשת לבית המשפט הנכבד במעמד צד אחד לנוכח החשש כי עם היוודע דבר הבקשה עלולים מי מהבעלים העלומים של הפריטים לפעול להוצאת החומרים מתחום המדינה.

### ה'. סיכום הדברים

38. כפי שהוסבר בהרחבה לעיל, מדובר במסמך היסטורי מתקופה מכוונת ומפרשה מכוונת בתולדות מדינת ישראל, אשר נערך ונכתב על ידי מפקדים שפעלו מטעם צה"ל והאצ"ל, על ידי גורמים בכירים במערכת הביטחון והצבא, על ידי אישים בכירים במוסדותיה הממלכתיים של מדינת ישראל. המסמך ההיסטורי הינו קניינה של מדינת ישראל ולצה"ל, ובעלי חשיבות לאומית ציבורית מהמעלה הראשונה, כחלק מפרשה היסטורית עליה דובר וידובר - "פרשת אלטלנה" - וערכו לא ישוער.

39. המסמכים ההיסטוריים אינם הרכוש הפרטי של מאן דהוא, לרבות ובפרט לא המשיבה, ואין למשיבה כל זכות למכרם בשוק החופשי או לבצע כל דיספוזיציה בהם במטרה להשיא מהם



רווחים לעצמה ולמוכרים. בהקשר זה יצוין כי למדינה אינטרס עליון בשמירה על נכסיה וקניינה ובמיוחד על נכסים מהסוג דנן, והיא רואה בשמירה זו חלק בלתי נפרד מהנאמנות אותה היא חייבת כלפי הציבור והדורות הבאים. לפיכך, אי מניעה של המכירה הפומבית עלול לכרסם ביכולת המדינה להגן על קניינה ונכסיה, ולפגוע במורשתה התרבותית וההיסטורית - לטובת הציבור הישראלי, בדור הזה ובדורות הבאים.

40. לנוכח האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לבטל את מכירת טופס ההסדר הקבועה ליום 4.12.19 או לכל מועד נדחה אחר ובכלל זה לאסור על המשיבה או מי מטעמה לערוך כל דיספוזיציה במסמך, לאסור את מכירתו או העברתו לידי צד ג', ולאסור את הוצאתו מגבולות המדינה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, עד להכרעה סופית בתובענה.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא למשיבה צו שיוורה לה להעביר את המסמך לעיון המבקשת. זאת, על מנת שהמבקשת תוכל לעמוד על טיבו ומהותו לאחר בדיקה מדוקדקת ולהבין האם מדובר ב"חומר ארכיוני שיש להפקיד בגנזך המדינה

עוד מבוקש כי בית המשפט יורה למשיבה למסור למבקשת את זהות מוכרי/מחזיקי טופס ההסדר

לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בבקשה ובתובענה.

מצורף תצהיר של מנהלת ארכיון צה"ל לתמיכה בבקשה ומסומן "ג"

לפיכך, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות כאמור ברישא הבקשה.

**עינת שטרמן-כהן, עו"ד**  
**סגנית בכירה א' בפועל לפרקליטת מחוז**

**חיפה (אזרחי)**